

رویکرد تطبیق پذیر با تنوع ترافیکی شبکه‌های پهن باند برای شناسایی حملات منع خدمت توزیع شده

روش‌های شناسایی و مقابله با حملات DDOS، ترافیک را از سه منظر بررسی می‌کنند (ترافیک را از سه منظر مشاهده می‌کردند) و سعی در مقابله دارند:

- بسته : یعنی جلوی یک بسته مثلاً HTTP را می‌گیرند.
- جریان: یعنی جلوی یک جریان که مثلاً سایش بیش از ۱۰۰ کیلوبایت بود را می‌گیرند.
- رفتار کاربر: اگر رفتار ترافیک کاربری نامتعارف بود، جلوی آن را می‌گیرد. مثلاً در یک دقیقه، بیش از ۱۰ درخواست به منابع مختلف یک سایت ارسال کند

و در هر یک از منظرها طبق اطلاعاتی که به دست می‌آوردند، بر اساس روش‌هایی زیر، ترافیک نامتعارف را تشخیص می‌دهند :

- روشهای آماری
- استفاده از یادگیری ماشین
- مبتنی بر مدل و تشخیص آنومالی (بی‌نظمی)

اما این روش‌ها (۳ روش اولی) مشکلشان این بود که با تنوع پروتکلی اپلیکیشن‌های مختلف، سازگار نبودند و باعث بروز خطا می‌شدند. در واقع ترافیک برای هر اپلیکیشن می‌تواند الگوی مختلفی داشته باشد و برای هر کاربردی نمی‌توان یک الگو، مرز و شناسه برای حالت متعارف آن تعریف نمود. برای حل این مشکل به شناسایی اپلیکیشن‌های مختلف می‌پردازند، که از روش‌های مثل dpi یا یادگیری ماشین استفاده می‌شود و سپس با استفاده از اطلاعات آنها ترافیک را دسته بندی کرده و در هر کدام برای تشخیص الگوهای نامتعارف، تنظیمات متفاوتی (مثل مقادیر آستانه متفاوت برای حجم بسته‌ها) به کار می‌برند. اما در شبکه‌های پهن باند با مشکلی به نام تنوع ترافیکی بالا مواجه هستیم و از طرفی با توجه به استریمینگ ترافیک بایستی در کمترین زمان ممکن، کم هزینه‌ترین راهکار را ارایه دهیم. راهکارهای مبتنی بر یادگیری ماشین و استفاده از DPI، سر بار محاسباتی زیاد دارند.